

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 35 (28 november 2020) – clustersecretariaat@roerkerken.nl

inleiding

Voorlopig mogen er niet meer dan 30 bezoekers bij kerkdiensten aanwezig zijn en zij worden ook dringend geadviseerd een mondkapje te dragen. Dat heeft de Nederlandse bisschoppenconferentie vrijdagavond 9 oktober besloten. Onze bisschop laat weten dat hij zich aan dit besluit conformeert en vraagt de parochies in Limburg deze nieuwe afspraken na te leven. In de afgelopen week is het aantal coronabesmettingen schrikbarend opgelopen en heeft er meerdere keren overleg plaatsgevonden met minister Grapperhaus naar aanleiding van zijn oproep van afgelopen maandag aan de kerken om het maximale aantal deelnemers aan religieuze bijeenkomsten te beperken tot dertig. De bisschoppen delen de bezorgdheid van de overheid over het oplopende aantal besmettingen en de grote risico's van Corona voor de volksgezondheid. Zij hebben vanaf het begin van de Corona pandemie hun verantwoordelijkheid genomen en besloten de coronamaatregelen van de overheid te vertalen naar een eigen protocol. In de afgelopen maanden hebben zij kunnen constateren dat het protocol goed functioneert. Kerkelijke bijeenkomsten blijken slechts in 0,3% van alle gevallen een bron te zijn van besmettingen met Corona. Omwille van de tweede Corona-golf, waarin we op dit moment zijn terecht gekomen, zijn echter aanvullingen op het bestaande protocol noodzakelijk (Clavis).

Onze Vader (oftewel: daar gaan we weer ...)

In De Telegraaf van maandag 23 november j.l. werd ons gemeld dat het Onze Vader in Italië vanaf komende zondag (1 Advent) van tekst gaat veranderen. Met Pasen wordt de nieuwe tekst zelfs verplicht. Paus Franciscus vindt blijkbaar dat de vertaling die tot nu toe werd gebruikt onjuist is en geen recht doet aan de oorspronkelijke bedoeling zoals deze in de Bijbels-Griekse tekst van het evangelie naar Mattheus (6, 13) staat. De zin "leid ons niet in verzoeking", klopt volgens de paus niet. God wil helemaal niet mensen in de verzoeking leiden. Integendeel, God helpt je juist om het juiste pad weer te vinden. De vertaling moet volgens de paus daarom worden veranderd in „Laat ons niet in verzoeking (of verleiding) vervallen.“ De gelovige vraagt in het gebed aan God om niet in de steek te worden gelaten als hij of zij verleid wordt en hem of haar daartegen te helpen. De paus had al eens eerder kritiek op de oude vertaling van de tekst gehad, zoals in december 2017. Ook had hij toen gezegd dat volgens hem de tekst van het gebed wereldwijd moet worden veranderd. De paus zal de invoering niet tot de Italiaanse parochies willen beperken. Aldus De Telegraaf. De Telegraaf weet blijkbaar niet (meer) dat bij ons dat 'probleem' al sinds vier jaar is 'opgelost'. Sinds 27 november 2016 heet het bij ons al officieel: "en breng ons niet in beproeving" (i.p.v. "en leid ons niet in bekoring"). Of die bede in de ogen van paus Franciscus dan wel klopt, is nog maar de grote vraag. Menig heilige is juist heilig geworden dankzij de beproevingen die hem of haar overkwamen. En dan zou het toch vreemd zijn als wij God bidden dat Hij ons daarvoor wil bewaren ...

St. Andreas (30 november)

St. Andreas is de patroon van de kerk en de parochie van Melick. Hij was afkomstig uit het plaatsje Bethsaida aan het Meer van Genesareth in Galilea, de noordelijke provincie van Palestina. Rond het jaar dertig had hij zich aangesloten bij de leerlingen van Johannes de

Doper, die preekte aan de Jordaan in de zuidelijke provincie Judea ter hoogte van Jeruzalem. Volgens de evangelist Johannes was Andreas de eerstgeroepen leerling van Jezus (Joh. 1,40). Hij was een broer van Simon Petrus. In de evangelies horen we verder weinig van hem. We horen hoe Petrus en Andreas tezamen met Johannes en Jakobus door Jezus uit hun werk worden weggeroepen om vissers van mensen te worden. Johannes vernoemt hem nog twee keer: bij de wonderbare broodvermenigvuldiging (Joh. 6,8) en wanneer Grieken proberen met Jezus in contact te komen (Joh. 12,22). Volgens de overlevering zou hij na Pinksteren het evangelie van Jezus hebben verkondigd in Cappadocië, Pontus, Bithynië, Scythië (Zuid-Rusland), Griekenland en Thracië (= het huidige Bulgarije). Volgens de Russen zou hij naar Armenië en Midden-Rusland getrokken zijn om de Moskoviëten voor Christus te winnen. Hij wordt dan ook vereerd als één van de patroonheiligen van het Russische Rijk. Hij zou tenslotte te Patras of Patara in Griekenland gekruisigd zijn. Tot op de dag van vandaag staat er een Andreaskerk, en is Andreas nationale patroon van Griekenland. Andreas zou niet aan het kruis genageld zijn, maar vastgebonden; bovendien was het kruis opgesteld in de vorm van een X. Zo'n kruis heet sindsdien dan ook een 'Andreas-kruis'.

In 357 zou zijn lichaam zijn overgebracht van Patras naar Constantinopel. In diezelfde vierde eeuw zouden er volgens de legende ook delen van zijn lichaam naar Schotland zijn vervoerd. Reden waarom Sint Andreas nog altijd patroon is van Schotland. Zijn Andreaskruis is nog te vinden in de nationale vlag. Trouwens, ook in de Britse vlag vinden we nog zijn herkennings-teken, het Andreaskruis. Die vlag is immers een combinatie van twee kruisen: dat van Andreas en dat van Sint-Joris (het stadswapen van Londen wordt gevormd door Sint-Joris' rode kruis op een wit veld). Volgens de legende was het de H. Regulus (4^e eeuw) die Andreas' relikwieën naar Schotland bracht. Op de plaats waar hij ze deponeerde ontstond de kathedraal St-Andrew's. Tot die tijd had het plaatsje Kirlymont geheten. Van nu af heette het Saint-Andrews. Historisch iets betrouwbaarder lijkt de veronderstelling dat de heilige abten Acca († 740) en Wilfried († 710) van Hexham in Northumberland ze meebrachten uit Rome. Zij hadden in Engeland twee kloosters gesticht; het eerste toegewijd aan Petrus, het tweede aan diens broer Andreas. In 1208 kwamen er ook Andreasreliëken naar Amalfi. Toen in de veertiende eeuw Constantinopel werd ingenomen, werden ook de reliëken van Andreas meegevoerd en verspreid over heel christelijk Europa. Zijn populariteit steeg daardoor enorm. De Italiaanse havenstad Amalfi kreeg er een flink deel van binnen haar muren. Tot op heden wordt in deze vissersplaats de patroon van de vissers, Andreas, groots gevierd. Zijn beeld wordt omhangen met zilveren vissen als dank voor de vangst van het afgelopen seizoen en als smeekbede voor komend jaar. Vandaar kwam Andreas in Rome terecht; hij werd er begraven onder de Sint-Pieterskerk naast zijn broer, de apostel Petrus. Filips van Bourgondië († 1433) wist een aanzienlijke hoeveelheid reliëken te bemachtigen. Hij maakte hem patroon van de beroemde ridderorde van het Gulden-Vlies. In 1964 heeft Paus Paulus VI († 1978) de in 1462 naar Rome overgebrachte reliëken, waaronder de schedel, terug geschonken aan de Grieks-orthodoxe kerk in Patras, als teken van vriendschap en oecumenische verbondenheid (www.heiligen3-s.nl).

Adventsboodschap van onze bisschop

Een foto uit de media: voor de kerk van Nice staat een soldaat met een mondkapje op en in zijn handen heeft hij een geweer. Die foto zegt veel over het afgelopen jaar, want in die ene foto zitten twee vormen van gevaar die dit jaar om aandacht vroegen: er zijn mensen die het leven van anderen bedreigen en er is een virus dat evenzeer levensbedreigend kan zijn. En dus letten we op, zijn we waakzaam: waakzaam dat corona niet verder verspreid wordt en

waakzaam dat het leven van mensen niet door anderen bedreigd wordt. De foto van de soldaat met mondkapje en geweer toont die waakzaamheid in één beeld. Zou dat de waakzaamheid zijn die Jezus bedoelt in het evangelie (van de eerste Adventszondag) als Hij zegt: 'Wees waakzaam'? Is deze waakzaamheid het nieuwe normaal voor onze toekomst? Bij alle maatregelen, hoe begrijpelijk en zinnig ook, is er ook iets in ons binnenste dat zich verzet tegen het idee dat dit het nieuwe normaal zou zijn: dat we op weg zijn naar een wereld waarin onze handen gevuld worden met een geweer en ons gezicht bedekt wordt, zodat het bijna onmogelijk is om te zien welk gevoel daarop te lezen staat.

In het verlengde daarvan was onlangs in het nieuws dat heel jonge mensen, eigenlijk nog kinderen, steeds vaker een mes bij zich dragen om zichzelf een gevoel van veiligheid te geven. Een van de oer-menselijke gevoelens, die dit jaar nogal sterk naar voren kwam, is angst: een bedreigend virus in de buurt of geweld dat een mens blijkbaar zomaar kan treffen: het roept angst op. Bang zijn, is een heel menselijke eigenschap die ertoe kan leiden dat we ons verschansen achter de schijnveiligheid van een wapen, van scherpe woorden of van een gezichtsuitdrukking waaraan niets valt af te lezen. Met heel ons wezen voelen wij aan dat het niet de bedoeling kan zijn dat dit normaal is, dat wij in permanente angst zouden moeten leven. Als mensen verwachten, hopen en geloven we dat een ander ons in principe wel goed gezind is en dat onze wereld fundamenteel wel goed geschapen is. Kortom: dat we bestemd zijn om zonder constante bedreiging te leven en evenzeer bestemd zijn om samen te leven.

Jezus roept op tot waakzaamheid aan het begin van de Advent. Dit is echter geen waakzaamheid om het onheil buiten de deur te houden, maar waakzaamheid om het heil binnen te laten. Om het heil dat God ons schenkt niet voorbij te lopen, maar onze ogen, onze handen en ons hart ervoor open te houden. Maar verwachten wij nog heil van Godswege of hebben veel mensen God in het verleden opgesloten? Geloof, dat was vroeger, wordt dan gezegd. Of: van geloof komt alleen maar ellende. Daar is veel op af te dingen. En als God er alleen in het verleden was, wat houden we dan over voor de toekomst? Waar vinden we dan nog heil als het leven ons te machtig dreigt te worden? Uiteraard dienen we onze eigen en elkaars gezondheid te beschermen, onze duur bevochten vrijheid te verdedigen en ook is het goed dat jonge mensen zo'n mes afgenomen wordt. Maar zou het niet nog beter zijn als de angst zelf van ons weggenomen zou worden, als we zouden ervaren dat angst niet nodig is?

De profeet Jesaja in de eerste lezing (van de eerste Adventszondag) gebruikt een mooi beeld: Het volk van Israël zit in de problemen en God lijkt onzichtbaar geworden, onzichtbaar verscholen achter de wolken. Het volk heeft God blijkbaar vergeten. 'Niemand die eraan dacht uw Naam aan te roepen, die op U zijn vertrouwen durfde te stellen,' zegt Jesaja. Dan vraagt hij: 'Scheur toch de hemel open en daal af.' Laat het heil binnen, roept het evangelie. 'Scheur toch de hemel open en daal af.' Christus is het die ons heil brengt. Hij daalt af, komt naar ons toe en deelt ons menszijn. Niet zodat alle problemen van ons weggenomen worden, maar om te laten zien dat angst niet nodig is; dat Hij ons leven deelt en redt. God brengt onze wereld geen onheil maar heil. De Immanuel, God-met-ons, komt naar ons toe en laat ons weten dat we ten diepste van God zijn.

Wees waakzaam, zodat we Zijn Woord met open armen kunnen ontvangen, zodat het ons innerlijk kan bevrijden van angst en onzekerheid en niet afketst op een geharnast innerlijk. 'God staat bij, wie op hem durft te hopen.' Dat is de belofte van Jesaja in de lezing. En iets durven, veronderstelt dat we niet te bang zijn. Laten we niet bang zijn op God te vertrouwen. In het groeiende Licht van de Advent kan Hij de wolken van onze bange

duisternis verdrijven en ons brengen tot Christus: Licht uit Licht. Een gezegende Adventstijd toegewenst.

personalia

Tijdens de (aanvankelijk in het voorjaar geplande maar uiteindelijk) op 26 november j.l. gehouden jaarvergadering van het Posterholts Gemengd Koor (PGK) in De Beuk in Posterholt werd *Tiny Janssen-Willems* in het zonnetje gezet vanwege haar gouden koorlidmaatschap. Ze was vanaf het allereerste begin bij het PGK (1968) van de partij, maar miste twee jaar vanwege haar drukke werkzaamheden in de door haar samen met man Toon gerunde friture aan de Irenelaan.

Gebed in Coronatijd (Europese bisschoppen)

God onze Vader, Schepper van de wereld, U bent almachtig en barmhartig. Uit liefde voor ons hebt U Uw eigen Zoon naar de wereld gezonden voor het heil van het lichaam en de ziel van alle mensen. Kijk naar Uw kinderen, die zich in deze moeilijke tijden van grote beproevingen en uitdagingen in vele regio's in Europa en de rest van de wereld, tot U wenden om kracht, troost en verlossing te zoeken. Bevrijd ons van ziekte en angst, genees onze zieken, troost hun families, schenk de verantwoordelijken van de regeringen wijsheid, schenk de artsen, de verplegers en verpleegsters en de vrijwilligers doorzettingsvermogen en kracht en de overledenen het eeuwige leven. Verlaat ons niet in deze tijd van beproeving, maar verlos ons van alle kwaad. Daarom verzoeken wij U, die met de Zoon en de Heilige Geest leeft en heerst tot in alle eeuwigheid. Amen. Heilige Maria, Moeder van de zieken en Moeder van de hoop, bid voor ons!

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: NL52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 tnv RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 013 4704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 58 RABO 0138 1020 82 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 of NL 63 INGB 0001 170 840 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 01546 00512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154

Bert Venner (Roermond), diaken, 320 215

Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl